

aixé a Barcelona el 26 de maig de 1943

en el si d'una família que estava sofrint represàlies per les seves conviccions democràtiques i catalanistes. Estudià farmàcia a la Universitat de Barcelona. Obtingué la llicenciatura l'any 1966 i el doctorat l'any 1970. Entre els seus estudis de postgrau cal destacar l'obtenció, l'any 1971, del títol de tècnic bromatòleg a Madrid, a la Universitat Complutense, i les estades realitzades, després de l'obtenció prèvia de les beques corresponents, durant nou mesos (1968-1969) i quatre mesos (1971) a Grignon, França, al Laboratori de Bioquímica Agrícola dirigit pel professor Claude Costes. En aquestes estades realitzà importants estudis sobre els pigments del sègol banyut i els pigments de blats durs i tendres i de les seves farines i sèmols. Abel Mariné inicià ben precoçment les seves activitats de docència i de recerca universitària fins a assolir l'any 1978, als trenta-cinc anys d'edat, el màxim nivell del professorat universitari. Prèviament va ocupar a la Universitat de Barcelona el càrrec de professor ajudant de bromatologia, toxicologia i anàlisi química (1969-1973), el de professor adjunt de bromatologia i toxicologia (1975-1976), i a la Universitat de Salamanca, el de professor agregat (1976-1978) i el de catedràtic (1978-1982) de la mateixa disciplina. Des de l'any 1982 és catedràtic de Nutrició i Bromatologia de la Facultat de Farmàcia de la Universitat de Barcelona. Abel Mariné ha aconseguit fer compatible la seva intensa activitat docent i investigadora amb la gestió acadèmica. Així, a la Facultat de Farmàcia de la Universitat de Salamanca va ocupar els càrrecs de secretari, de vicedegà i de degà en el període 1980-1982, i a la Universitat de Barcelona el càrrec de degà de la Facultat de Farmàcia (1983-1986), el de vicerector de Recerca (1986) i el de director del Departament de Nutrició i Bromatologia des de 1998 fins ara.

El professor Mariné ha realitzat una important tasca de recerca, a través de projectes finançats en el camp dels aspectes químics, microbiològics, higiènics, tecnològics, toxicològics i nutricionals de les amines aromàtiques (histamina, tiramina, serotonina, triptamina, betafeniletilamina), dianimes alifàtiques (putrescina i cadaverina) i poliamines alifàtiques (agmatina, espermina i espermidina) en aliments (carns, peix, llet i derivats, begudes alcohòliques i productes vegetals). Aquestes són substàncies indicadores de

l'estat higiènic i de la qualitat dels aliments, que també tenen interès toxicològic (interaccionen amb medicaments, causen falses al·lèrgies i poden estar implicades en migranyes d'origen alimentari). A més, les poliamines de la dieta poden tenir una activitat funcional pel seu caràcter antioxidant. Altres temes de recerca que han ocupat l'atenció del professor Abel Maríné i el seu grup han estat: estabilitat i durabilitat d'aliments (enfosquiment no enzimàtic i estabilitat de vitamines de llets adaptades), polifenols i carotenoides en aliments, anàlisi d'impureses en aliments, interaccions entre aliments i medicaments, additius alimentaris, dret alimentari, propietats funcionals dels aliments i nutrició comunitària. Aquesta important tasca de recerca ha donat lloc a diverses col·laboracions en llibres i a la publicació de cent setanta-quatre treballs d'investigació en revistes nacionals i internacionals del màxim prestigi en aquesta àrea de coneixement. Entre aquestes revistes es poden esmentar: *European Journal of Clinical Nutrition*, *Food Chemistry*, *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, *Journal of Association of Official and Analytical Chemists*, *Journal of Chromatography*, *Journal of Food Science* i *Journal of Food Protection*. Aquesta important tasca investigadora va ser premiada per la Generalitat de Catalunya l'any 2001 amb la concessió de la Medalla Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic.

El professor Abel Maríné ha assumit responsabilitats de gestió molt importants a la Generalitat de Catalunya que ha desenvolupat amb gran eficiència, entre les quals cal destacar la de director general d'Universitats (1986-1993) i la de vicepresident de la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRIT) (1991-1993).

Abel Maríné ha desenvolupat importants activitats en relació amb la cultura catalana i amb l'IEC. Ha estat el col·laborador expert en temes de l'alimentació de la *Gran enciclopèdia catalana* i és un membre molt actiu de tres societats filials de l'IEC: la Societat Catalana de Biologia, la Societat Catalana de Química i l'Associació Catalana de Ciències de l'Alimentació. D'aquesta última societat en va ser membre fundador i un dels promotors de la seva posterior incorporació a l'IEC.

El professor Maríné és el responsable de la Xarxa Temàtica de Nutrició, finançada pel Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, Xarxa que va donar lloc el gener de 1999 a la creació de Centre Català de la Nutrició, adscrit a l'Institut d'Estudis Catalans.

Text llegit pel senyor Jacint Corbella i Corbella i escrit pel senyor Màrius Foz i Sala en el Ple del dia 17 de febrer de 2003